

Ovennævnte Medlemmer af Udvalget undtagen Schovelin ønsker at udtale, at man kun under Hensyn til den nu foreslaaede Oktrojs Midlertidighed og for at opnaa enstemmig Indstilling har givet Afkald paa at fastholde Kravet om Skattepligt for Nationalbanken i alt Fald indenfor de af Regeringen foreslaaede Grænser, medens der indenfor disse Medlemmers Kreds var adskillig Stemning for at gaa videre i Retning af Skattepligt.

I Henhold til ovenstaaende stilles følgende

Ændringsforslag:

Af Udvalget:

1) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov
om

midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroj.

§ 1.

I Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 § 4, 1ste Stykke, 2det Punktum, ændres Ordene „30 pCt. af Aktiekapitalen“ til: „40 pCt. af Aktiekapitalen“.

§ 2.

Banken er berettiget til at udgive saa stort et Seddelbeløb, som Omsætningen til enhver Tid kræver, imod at den har i sin Besiddelse en Metaifond, svarende til mindst $\frac{1}{3}$ af det udgivne Seddelbeløb.

Metaifonden skal bestaa af lovlig gangbar Mønt efter Paalydende samt Guld i Barrer og i fremmed Mønt til 2,480 Kr. pr. Kilogram fint Guld. Metaifondens Beholdning af Guld i Mønt og Barrer maa ikke udgøre mindre end 30 pCt. og dens Beholdning af lovlig gangbar Guldmønt ikke mindre end $12\frac{1}{2}$ pCt. af den udgivne Seddelmængde. Guldbarrer, som Banken har overleveret til den kongelige Mønt til Udmøntning, regnes lig lovlig gangbar Mønt.

Til Dækning af den ikke af Metaifonden dækkede Seddelmængde kan anvendes:

- a. Bankens Tilgodehavende paa Anfordring hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank efter Fradrag af Bankens Gæld til disse og i Forholdet 100 Kr. Tilgodehavende for 100 Kr. Sedler.
- b. Bankens Tilgodehavende paa Anfordring hos saadanne udenlandske Banker og Bankhuse, som i Henseende til Sikkerhed og Likviditet godkendes af Bankkommissæren, efter Fradrag af Bankens Gæld til disse, til et Beløb af højst 12 pCt. af den udgivne Seddelmængde og i Forholdet 100 Kr. Tilgodehavende for 100 Kr. Sedler.
- c. Andre sikre og let sælgelige Aktiver, til hvilke navnlig henregnes Forskrivninger for Laan imod haandfaaet Pant, Veksler, paa Anfordring betalbart Tilgodehavende hos Korrespondenter i Ulandet udover de under b. nævnte, danske og udenlandske Statsbeviser efter Værdi, offentlige ved ordinær Notering noterede Obligationer eller Børskurs og Pante-forskrivninger for Laan i fast Ejendom, sidstnævnte Effekter dog ikke for en større Sum end 6 Mill. Kr., alt efter Forholdet 122 Kr. Aktiver for 100 Kr. Sedler.

§ 3.

Under særlige Forhold kan der ved kongelig Resolution for et Tidsrum af indtil 2 Aar meddeles Banken Lempelser i Dækningsreglerne, hvilke Lempelser dog ikke kan ændre det i § 2 fastsatte Forhold mellem den udgivne Seddelmængde og lovlig gangbare Guldmønt i Bankens Besiddelse. Naar det udgivne Seddelbeløb ved Maanedens Udgang overskrider det dobbelte af Bankens Beholdning af Mønt og Guldbarrer samt dens Tilgodehavende paa Anfordring hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank med Fradrag af Bankens Gæld til disse, svares der for hver følgende Maaned, i hvilken Overskridelse har fundet Sted, til Staten en Afgift, der beregnes af den ved Maanedens Udgang tilstedeværende Overskridelse med $1\frac{1}{3}$ pCt. under Bankens Diskontosats, beregnet maanedsviis efter Gennemsnittet af de i Maanedens Løb gældende Sats.

§ 4.

Denne Lov faar først Gyldighed overfor Nationalbanken, naar den i Henhold til § 16 i Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 er